

MEMLEKETİMİ SEVİYORUM

Memleketimi seviyorum :

Çınarlarında kolan vurdum, hapisanelerinde yattım.

Hiçbir şey gidermez iç sıkıntımı

memleketimin şarkıları ve tütününü gibi.

Memleketim :

Bedreddin, Sinan, Yunus Emre ve Sakarya,

kurşun kubbeler ve fabrika bacaları

benim o kendi kendinden bile gizleyerek

sarkık bıyıkları altından gülen halkımın eseridir.

Memleketim.

Memleketim ne kadar geniş :

dolaşmakla bitmez, tükenmez gibi geliyor insana.

Edirne, İzmir, Ulukışla, Maraş, Trabzon, Erzurum.

Erzurum yaylasını yalnız türkülerinden tanıyorum

ve güneye

pamuk işleyenlere gitmek için

Toroslardan bir kerre olsun geçemedim diye

utaniyorum.

Memleketim :

develer, tren, Ford arabaları ve hasta eşekler,

kavak

söğüt

ve kırmızı toprak.

Memleketim.

Çam ormanlarını, en tatlı suları ve dağ başı göllerini seven

alabalık

ve onun yarım kiloluğu

pulsuz, gümüş derisinde kızılıtlarla

Bolu'nun Abant gölünde yüzer.

Memleketim :
Ankara ovasında keçiler :
kumral, ipekli, uzun kürklerin pırıldaması.
Yağlı, ağır fındığı Giresun'un.
Al yanaklı mis gibi kokan Amasya elması,
zeytin
 incir
 kavun
ve renk renk
 salkım salkım üzümler
ve sonra karasaban
ve sonra kara siğir
ve sonra : ileri, güzel, iyi
 her şeyi
 hayran bir çocuk sevinciyle kabule hazır
çalışkan, namuslu, yiğit insanlarım
 yarı aç, yarı tok
 yarı esir...

Nazım Hikmet